

Žalobce opřel žalobu o ustanovení § 1409 obč. zák. tvrdě, že žalovaná převzala od Jana J. obchod s obuví a tím též i žalovanou pohledávku, jež byla podnikovým dluhem, o němž musila vědět. Zjištěno bylo však jen to, že žalovaná převzala nájem krámu, že převzala krám úplně vyprázdněný a zařídila si v něm svůj obchod. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů :

Kdyby přejímatel převzal místnosti, ve kterých podnik už byl provozován, s převážnou částí inventáře, a tím získal možnost udržet si dosavadní zákazníky podniku, převzal by tím ovšem podnik (srov. rozh. 9001 sb. n. s.). Tyto podmínky však u žalované splněny nebyly, ona obchod od Jana J. nepřevzala. Pouhý vstup do nájmu krámu takový důvod ručení tvořit nemůže, zvláště když žaloba byla opřena o převzetí obchodu se zařízením a zbožím.

Čís. 14388.

Výhod zákona čís. 34/34 sb. z. a n. není účasten nezaměstnaný, jenž na se převedl pozemky v dražbu dané jen proto, aby oddálil uspokojení pohledávky vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 22. května 1935, R I 424/35.)

Jiří Č. stal se knihovním vlastníkem nemovitostí, na něž byla povolena exekuce nucenou dražbou, teprve po poznámce nařízeného dražebního roku, kdy již byl nezaměstnaným podle § 4 zák. čís. 34/34 sb. z. a n. Prv ý s o u d nevyhověl jeho návrhu na odklad dražby podle § 1 zák. čís. 34/34 sb. z. a n. R e k u r s n í s o u d uznal podle návrhu. D ů v o d y : Konaným šetřením je osvědčeno, že u Jiřího Č.-a jsou dány všechny náležitosti, které zákon v § 4 pro pojem osoby nezaměstnané vyžaduje. Jeho návrhu bylo proto vyhověti. Okolnost, že se stal později vlastníkem nemovitostí, tedy že jest jen dlužníkem hypotékárním, nikoliv osobním, není na újmu tomu, by jeho návrhu na odklad dražby nebylo vyhověno, ježto účinnost exekučního titulu proti němu jako knihovnímu vlastníku jest stanovena zákonem (§§ 88, 89 ex. ř.), takže i jeho sluší považovati za stranu povinnou. Důsledkem povolení odkladu exekuce musel býti zrušen příklep i s dražebním rokem, ježto exekuce byla podle návrhu odložena ještě před konáním dražebního roku, takže rok se vůbec odbývat neměl, a od doby návrhu na odklad exekuce do právoplatného rozhodnutí o návrhu na odklad v exekuci pokračováno býti nemělo.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu vymáhajících věřitelů i vydražitele obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona čis. 34/34 sb. z. a n. jest odložit dražbu v exekučních věcech, které budou zahájeny proti osobám nezaměstnaným ode dne, kdy tento zákon nabude účinnosti, t. j. 28. února 1934. V projednávaném případě bylo dražební řízení zahájeno již dávno před 28. únorem 1934. Podle odst. 2 § 1 téhož zákona jest odložit dražbu v exekučních věcech, které byly již proti nezaměstnaným zahájeny v den, kdy tento zákon nabude účinnosti, t. j. 28. února 1934. Také tento předpoklad v projednávaném případě není splněn, ježto v době nabytí účinnosti zákona, t. j. 28. února 1934, Jiří Č. nebyl vlastníkem nemovitostí, a tedy dlužníkem, nabyv v dražbu daných nemovitostí teprve po poznámce nařízeného dražebního roku. Správně se dovozuje v dovolacím rekursu, že by se nesrovnávalo s právními zásadami uvedeného zákona, by jeho výhod byla účastna taková osoba, jako v projednávaném případě Jiří Č., který nabyl pozemků v dražbu daných až po vydání uvedeného zákona, když byl již nezaměstnaným, a v tom vědomí je na sebe převedl jen proto, aby docílil výhod právě uvedeného zákona, a aby oddálil uspokojení pohledávky vymáhajícího věřitele. Ježto vydražitel pozemky vydražil bez jakékoliv výhrady a má tudíž zájem na tom, aby udělený příklep byl v platnosti zachován, jest i on oprávněn k odvolacímu rekursu.

Čís. 14389.

Právní účín abonentního pojištění sjednaného prohlášením majitele časopisu, že pojistil u pojišťovny předplatitele časopisu pro případ smrtelného jich úrazu.

(Rozh. ze dne 22. května 1935, Rv I 883/33.)

Podle prohlášení, uveřejněného v časopisu M.-Sch. T., jehož je žalovaný majitelem, byl každý předplatitel časopisu pojištěn žalovaným u pojišťovny S. pro případ smrtelného úrazu na 4.000 Kč. Obnos ten vymáhají na žalovaném žalobkyně, poněvadž jejich otec utrpěl smrtelný úraz a byl v roce, kdy k nehodě došlo, předplatitelem časopisu žalovaného, zaplativ i předplatné. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Jde o abonentní pojištění, tedy o pojištění zájmů, jež v pojišťovací smlouvě jsou označeny jen svým druhem a nikoliv individuálně, tedy o tak zvané běžné pojištění (§ 166 zákona o pojišťovací smlouvě č. 501/1917 ř. z.). Smluvními stranami jsou pojišťovna a pojistník, t. j. žalovaný majitel nakladatelství. Předplatitelé časopisu »M.-Sch. T.« jsou osobami obmyšlenými nebo pojištěnými, a jest smlouva pojišťovací v poměru k nim smlouvou ve prospěch osob třetích (§ 881 obč. z.), o níž platí podle § 167 č. 26 zákona o pojišťovací smlouvě a vládního naří-